

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.698/2006/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Hegedűs József ügyvéd (4024 Debrecen, Újházi Ede u. 3. fszt.2.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - az Ifj. Dr. Horváth Tibor ügyvéd (4024 Debrecen, Petőfi tér 18. I/3.) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségvédelmi igény érvényesítése iránt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.P.21.577/2005/12. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10 000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak külön felhívásra 18 000 (Tizennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes és az alperes édesanyja között a Városi Bíróság előtt szám alatt polgári peres eljárás volt folyamatban. 2005. november 14-én a Városi Bíróság épületében - tárgyalási szünetben - az alperes a felperest arcul ütötte, melynek következtében a felperes a padról leesett, a felső ajak és a bal csípőtájék szövetközi vérzését szenvedte el, szemüvegének lencséje keretéből kiesett. Sérülései 8 napon belül gyógyultak.

A felperes módosított kereseti kérelmében 500 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére, valamint a hasonló jellegű jogsértéstől való eltiltásra kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta, hogy a felperest bántalmazta volna.

Az alperessel szemben a ... Városi Bíróság előtt szám alatt garázdaság és könnyű testi sértés vétsége miatt eljárás indult.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatását követően (tanúk, szakértői vélemény) ítéletével az alperest eltiltotta a felperes testi épséghez fűződő személyiségi jogának további megsértésétől és arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100 000 Ft-ot, valamint 25 000 Ft összegű perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 6 000 Ft le nem rótt eljárási illetéket és 2 598 Ft állam által előlegzett költséget. Határozatának indokolásában az alperes részéről elkövetett tetteleges magatartás tényét ugyanazon tanúknak jelen perben, a büntetőeljárásban és a Városi Bíróság előtt folyamatban volt polgári perben rögzített azonos tartalmú nyilatkozatára, a felperes sérüléseinek orvosi látlelettel igazolt tényére alapítottnak állapította meg. Mellőzte az alperes édesanyjának tanúvallomását,
- amely tartalmában ellentétes volt a többi tanú vallomásával - mert a tanú a felperessel peres, az alperessel közeli hozzátartozói viszonyban áll és eltérő tartalmú vallomás tétele esetén saját gyermekét vádolná bűncselekmény elkövetésével.

A felperes fizikai sérüléseit az orvosi látlelet alapján állapította meg, a perben beszerzett igazságügyi pszichológusi szakértői vélemény alapján pedig a felperest ért érzelmi hátrányokat, a tanúvallomások alapján azt a felperesi nyilatkozatot, hogy az alperesi magatartás következtében lakóhelyén szóbeszéd tárgya volt, bizonyítottanak találta.

A felperest ért hátrányként rögzítette a 8 napon túl gyógyuló testi sérülést, továbbá az alperesi jogsértés által kiváltott rövid idejű riadalmat, ijedséget és a felperes érzelmi világában huzamosabb ideig fennmaradó félelem- és haragérzetet, továbbá a felperes megítélését hátrányosan ugyan nem érintő, ám a felperes számára nem kívánatos azon tény, hogy a kisvárosban elterjedt szóbeszéd főszereplőjévé vált. Az alperesi jogsértés súlyának megítélésénél figyelemmel volt arra is, hogy az alperes a tetteleges személyiségi jogsértést a hasonló jogsértések szankcionálására hivatott bírósági épületben követte el és a hátrányokhoz igazítottan 100 000 Ft összegben állapította meg a felperest ért hátrányokat kompenzáló nem vagyoni kártérítés összegét.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását, javára együttes első- és másodfokú perköltség megállapítását kérte. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem okszerűen értékelte és mérlegelte, téves tényállást állapított meg. A pszichológus szakértői véleménye szerint a felperes szubjektív panaszai a jelen per alapját képező bántalmazással összefüggésben nem igazolhatók, a felperes további életére, karaktere alakulására kiható pszichikai hátrányt nem szenvedett.

Álláspontja szerint a felperes nem igazolta, hogy őt az alperes a bíróság folyosóján arcul ütötte, az alperes édesanyjának vallomása kirekesztése indokolatlan volt, az orvosi látlelet nem szolgál megfelelő bizonyítékkal arra, hogy a felperes az alperes bántalmazása következtében szenvedte el az abban rögzített sérüléseket. Vitatta, hogy városában a

perbeli esemény híre elterjedt volna, ezzel szemben arra hivatkozott, hogy a felperes törekszik az alperes édesanyja családi vállalkozásának lejárására.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását és javára perköltség megállapítását kérte. Bejelentette, hogy a ... Városi Bíróság 2006. október 9-én kelt számú ítéletével 1 rb. garázdaság és 1 rb. könnyű testi sértés vétsége miatt halmazati büntetésként 6 hó fogházra és mellékbüntetésül 1 évi közügyek gyakorlásától való eltiltásra ítélte az alperest. Az ítélet nem jogerős.

Az ítéltőábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló értelmezésével és okszerű mérlegelésével helyes döntést hozott, amelynek indokaival is egyetért az ítéltőábla.

A fellebbezésben előadottak alapján azt emeli ki az ítéltőábla, hogy a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, azaz a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján aggálytalanul megállapítható volt, hogy az alperes a felperest bántalmazta, az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a szakértői vélemény és a tanúvallomások alapján a bántalmazással összefüggésben felperest ért fizikai és pszichikai hátrányokat.

A Pp. 206. § (1) bekezdésében írt felhatalmazás kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen értékelte az alperes édesanyjának, mint tanúnak az érdekeltségét és ebben a vonatkozásban indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

A fellebbezés szükségeltette kiegészítéssel az ítéltőábla az elsőfokú bíróság mindenben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (2) bekezdése alapján helyes indokai mellett helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - a felperes javára a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltséget köteles megfizetni, melynek összege meghatározásánál az ítéltőábla figyelemmel volt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésében foglaltakra.

A fellebbező felperes a tárgyi illeték-feljegyzési joga ellenére fellebbezésén 6 000 Ft illetéket lerótt. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 39. §-ának (1) bekezdése szerint a polgári peres eljárási illeték alapja az eljárás tárgyának az értéke. Együttesen érvényesített igények esetén a meg nem határozható perérték (Itv. 39. § (3) bekezdés) szolgál az eljárási illeték alapjául, ha az így számítandó érték meghaladja a kártérítési összeg értékét. A perbeli esetben ezért az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján számítandó fellebbezési illeték megfizetésére köteles a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) és 15. § (1) és (3) bekezdése alapján, melynek összeg meghatározásánál az ítéltőábla a figyelembe vette a fellebbezésen lerótt illeték összegét.

D e b r e c e n, 2007. július 2. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró, Dr. Pataki Istvánné sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

- kiadó -